

РЕШЕНИЕ

№ 34105

гр. София, 01.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7422** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 85 от Закон за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Р. А. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., срещу решение № 168Х/ 21.05.2026 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС) на Република България, с което не се допуска последваща молба на жалбоподателя с вх. № КП-01-1265 от 30.04.2026 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се излагат твърдения, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона, тъй като административният орган реално не е анализирал обстойно личната бежанска история на жалбоподателя. Релевират се доводи, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и не е направил обоснован анализ на обстоятелствата, относими към личното положение на молителя и държавата му на произход. Изложено е, че са налице предпоставките за допускане на последваща молба по производство за предоставяне на международна закрила, тъй като Р. А. И. не може да се върне в страната си по произход поради основателни опасения от преследване и предвид обстановката в С.. Изтъква се несъобразяване от страна на административния орган с позицията на ВКБООН. Жалбоподателят отправя искане решението като незаконосъобразно да бъде отменено и делото да се изпрати като преписка на административния орган за ново разглеждане при съобразяване с тълкуването на закона.

В проведено открито съдебно заседание по делото жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ към МС, не се представлява по делото. Представя писмени доказателства и писмена защита, в която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Излага аргументи, че оспорваното решение е правилно и законосъобразно. Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не дава становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е започнало по молба вх. № 2395/13.08.2024 г. по описа на РПЦ - Х., подадена от Р. А. И., от С.. Личните данни на кандидата за закрила са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ.

С решение № 12553/03.12.2024 г. Председателят на ДАБ е отказал да предостави международна закрила на Р. А. И.. Решението е обжалвано от чужденеца. С решение № 1583/21.02.2025 г. по адм. дело № 106/2025 г. АС - Хасково отхвърля жалбата на Р. А. И.. С решение № 4716/08.05.2025 г. Върховният административен съд (ВАС) на Република България оставя в сила решение № 1583/21.02.2025 г., постановено по адм. дело № 106/2025 г. АС - Хасково.

На 15.08.2025 г. чуждият гражданин подава последваща молба с вх. № УП 33840 на ДАБ при МС. С решение № 129X/03.09.2025 г. на интервюиращ орган последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е обжалвано пред Административен съд - София-град. С влязло в сила определение № 37583/13.11.2025 г. на АССГ жалбата на Р. А. И. срещу решение № 129X/03.09.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ е оставена без разглеждане.

На 30.04.2026 г. чуждият гражданин подава втора последваща молба с вх. № КП-01-1265. В молбата се сочи, че независимо, че войната е приключила, предходния неприемлив режим на управление е заменен с управление, осъществявано от терористични групировки. Продължавали безредиците и убийствата, жителите напускали домовете си, налице е хуманитарна криза, инфраструктурата била разрушена, достъпът до здравни грижи бил силно ограничен, а образованието – недостъпно, тъй като училищата се използват за военни бази. Във връзка с личното си положение изтъква, че е предприел реални стъпки за интеграция в Р България, няма извършени нарушения на обществения ред, има желание да работи и не представлява тежест за социалната система. Писмени доказателства не са представени.

В резултат на проведеното производство е постановено решение № 168X/ 21.05.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което последващата молба на кандидата не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Изложени са мотиви, че в процедурата по предоставяне на закрила обстойно са обследвани основанията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, както и общата обстановка в страната на произход на молителя, като е направен извод, че не са налице предвидените в закона условия за предоставяне на статут. Позовавайки се на справка № МД-02-56 от 18.02.2026 г. и № МД-02-103 от 13.03.2026 г. за актуалната обстановка в С., органът е посочил, че ситуацията със сигурността в страната, и конкретно в, провинция Х., се е подобрила значително в сравнение с предходни години и инцидентите са изолирани и силите на преходната администрация успяват да възстановят доверието и да запазят спокойствието. Според оценки на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН), към 12 юни 2025 г. в провинция Х. пребивават около 2 000 000 души. Не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, който да е с такава интензивност, че да поражда сериозни основания за опасност за сигурността на кандидата. Взето е предвид влиянието на международни организации на територията на Р С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа на вътрешно разселени лица. Страната се завръща към нормален живот. Работи се за

премахване на задължителната наборна военна служба. Налага се изводът, че обстановката в страната на произход на молителя, С., не води до извод, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място, молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му.

Поддържа, се че молителят не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, които да изискват ново разглеждане на молбата му.

Решението е връчено на молителя на 08.06.2026 г. на посочен от него адрес.

Така постановеното решение е оспорено по съдебен ред пред Административен съд София-град, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

В съдебното производство е представена в писмен вид административната преписка, включваща и оспорвания административен акт, както и справка за актуалната общественно-политическа обстановка в С..

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 84, ал. 2 от ЗУБ 7-дневен срок от лице с право и интерес от оспорване и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. На основание пар. 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

В раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а от ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

В случая решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, като не са допуснати процесуални нарушения, които да са предпоставка за отмяната му. Предвидената в закона процедура по проверка на допустимостта по последващата молба е спазена, като е извършена в предвидения от закона срок въз основа на писмени доказателства.

Подадената от жалбоподателя последваща молба от 30.04.2026 г. правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото посочените факти относно личното положение и

държавата на произход на кандидата не представляват нови обстоятелства, като относно актуалната обществено – политическа и икономическа ситуация са изложени мотиви, основани на представените в административното производство справки за актуалната обществено-политическа и икономическа обстановка в Р С..

Предвид споделеното от кандидата в проведеното с него интервю при предходното разглеждане на молбата му за закрила, съдът намира, че липсват основания да се приеме, че е изложен на риск от преследване, основан на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Жалбоподателят твърди, че не е имал проблеми с официалните власти, не е членувал в политическа партия или въоръжена групировка. Всичко изложено води до извод, че не са представени нови факти и обстоятелства от значение за преценката за предоставяне на бежански и хуманитарен статут на жалбоподателя, които да не са обсъдени в предходното производство, завършило с решение на председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне на закрила.

По отношение на твърденията за влошено състояние на сигурността в страната му на произход по делото е представена справка за актуалното състояние в С. актуална към 25.06.2026 г., а доколкото същата е неотнормисима в частта за провинция Д. ал 3., следва да се имат предвид издадените в хода на административното производство справки относно пров. Х. и др. Видно от представените по делото справки, не се установява негативна промяна в състоянието на сигурността в С., напротив – посочено е, че са отменени няколко милиона забрани за пътуване на сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене, много от които се завръщат в родината си. Върналите се получават транспортна подкрепа, хуманитарни помощи, психосоциална помощ и правна помощ с подкрепата на ВКБООН и партньорите му. Възстановяват се повредени жилища и се предоставя подслон на нуждаещите се семейства. Като основни причини за завръщане на сирийците е посочено политическото развитие, подобрената сигурност и събирането на семействата. В справката липсват данни за активни въоръжени конфликти и за насилие, включително със смъртни случаи, над цивилни лица. Предвид изложеното в страната на произход на молителя - С., не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. От друга страна, жалбоподателят не е обосновал риск за себе си, основаващ се на конкретни и индивидуални за личността му основания. Твърдяната заплаха за жалбоподателя е абстрактна, не е конкретна по отношение на неговата личност и не се основава на нови факти, каквото е изискването на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Воден от горното и на основание чл. 85 от ЗУБ, Административен съд София-град, I отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., срещу решение № 168Х/ 21.05.2026 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС) на Република България, с което не се допуска последваща молба на жалбоподателя с вх. № КП-01-1265 от 30.04.2026 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно.

Съдия: